

**INTREBARI ȘI RASPUNSURI
DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ**

Întrebare: Creștinul trebuie să se îngrijească pentru păzirea vieții și sănătății lui?

Răspuns: Creștinul este dator să se îngrijească pentru păstrarea vieții lui și întreținerea sănătății. Sfântul Apostol Pavel scrie: „Căci nimeni niciodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și-l îngrijește” (Efeseni 5, 29). Spre acest lucru ne îndeamnă însăși firea noastră, în care Creatorul a pus nu doar instinctul de autoconservare, ci și rațiunea. Desigur, ar fi fost lucru de rușine ca fiind făptura și chipul lui Dumnezeu să fie condus doar de instinctul său, precum dobitoacele necuvântătoare, și să urmărească prelungirea vieții lui pentru desfătarea cu bunurile pământesti. Creștinul adevărat nu-și uită menirea lui. Așadar, se îngrijește pentru sănătatea și viața lui, pentru ca să se pocăiască mai adânc, să îplinească poruncile lui Dumnezeu cu o mai mare râvnă și să devină vrednic de împărăția cea cerească. Altfel, în orice altă situație, grija pentru sănătate este păcătoasă. Există oameni care jertfesc toate pentru sănătatea lor și unii care se dau drept bolnavi în timp ce sunt sănătoși, fie exagerează neînsemnatele lor pătimiri trupești. Primii suferă de egoism, ceilalți de ipohondrie, stări patologice și maladive, care nu se potrivesc creștinilor.

Întrebare: Care trebuie să fie relația noastră cu îngerii?

Răspuns: Întâi de toate trebuie să-i cinstim și să-i invocăm în rugăciunile noastre. Sfântul Ambrozie spune că bolnavul nu poate să ceară de multe ori ajutorul medicului. Ceilalți trebuie să-l cheme, dar și să-i descrie starea bolnavului. Și sufletele noastre sunt bolnave de păcat și când nu pot să descrie Doctorului toate câte trebuie, să ne adresăm prin rugăciune îngerilor, care ne-au fost dați ca mijlocitori. În al doilea rând, trebuie să-i iubim și să le fim recunoscători pentru contribuția lor la lucrarea mântuirii noastre, pentru prezența lor binefăcătoare și pentru însoțirea lor de-a lungul vieții noastre, cu toate că noi îi amărăm prin păcatele noastre succesive. În al treilea rând, suntem datori să conlucrăm cu ei, pentru ca să ne curățim sufletele noastre de patimi și pentru ca să ne însușim pe cât este cu putință oamenilor virtuțile îngeresti ale nevinovăției și ale doxologiei neîncetate al lui Dumnezeu.

Întrebare: Ce este ofranda?

Răspuns: Ofranda este făgăduința conștientă a unui lucru bun sau a unui prinos, aduse lui Dumnezeu. Prin ofrandă ne legăm conștiința noastră. Această poruncă a conștiinței este cea care face să se deosebească de o simplă pomire, sau chiar și de o hotărâre statornică. De asemenea, făgăduințe se fac și Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, și sfinților.

Întrebare: De ce Dumnezeu interzice vrăjitoria?

Răspuns: Deoarece ca lucrare satanică duce la închinarea la demoni, vrăjmașii noștri, și la despărțire de Dumnezeu, Mântuitorul nostru. Legea vechiului testament porunca ca vrăjitorii să fie dați morții (Levitic 20, 27). Biserica hotărăște canoane grele pentru cei care se ocupă cu vrăjitoria sau folosesc vrăji. Pe aceștia îi lipsește mulți ani de Preacuratele Taine și, dacă nu se îndreaptă, îi rupe cu desăvârșire de trupul ei (Canonul 61 al sinodului al VI-lea ecumenic, canonul 24, al Sinodului de la Ancyra, Canonul 65 al Sf. Vasile). (v. u.)

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 26 aprilie	18 ⁰⁰	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 28 aprilie	17 ³⁰	Sf. Maslu cu 7 preoți
Sâmbătă 29 aprilie	7 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, pomenire
	18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 30 aprilie	7 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11 ⁰⁰	Program de bibliotecă
	18 ⁰⁰	Vecernie

Cunoașterea lui Dumnezeu prin credință

În Duminica Tomii aducem mulțumire lui Dumnezeu mai ales pentru darul credinței. Dumnezeu dăruiește tuturor oamenilor acest dar, pentru că „Dumnezeu dorește ca tot omul să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină” (1 Timotei 2, 4). Omul creat după chipul lui Dumnezeu poartă în sine posibilitatea legăturii sale cu Dumnezeu, o legătură personală, inteligentă și iubitoare sau afectivă. Dar nu toți oamenii cultivă acest dar al legăturii lor personale cu Dumnezeu, Făcătorul cerului, al pământului și al omului. Mulți oameni nu-și mai pun întrebarea: cine a făcut cerul și pământul, soarele și luna, aerul și apa, fără de care viața nu ar fi posibilă, ci se comportă în lume, în creația lui Dumnezeu, ca și când Dumnezeu nu ar exista. Dacă nu credem în Dumnezeu sau nu vrem să comunicăm cu Dumnezeu, aceasta nu înseamnă că Dumnezeu nu există. Însă cei care cred în Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului, și intră în legătură cu El prin rugăciune și prin fapte bune, aceia primesc încă din lumea aceasta bucuria cea negrăită și preaslăvită a credinței lucrătoare prin iubire. Plinătatea acestei bucurii o primește omul credincios numai după învierea de obște, când și trupul său va participa la bucuria veșnică a sufletului său unit cu Dumnezeu prin har. Trebuie să cultivăm credința prin rugăciune, ca expresie a iubirii față de Dumnezeu, și prin fapte bune, dovadă a iubirii față de aproapele. Altfel spus, credința singură nu este suficientă, ci ea trebuie să fie însoțită și de faptele credinței, pentru că „precum trupul fără suflet mort este, astfel și credința fără de fapte moartă este” (Iacov 2, 26). Chiar dacă cineva crede cu desăvârșire în Tatăl, și în Fiul, și în Duhul Sfânt, dacă nu săvârșește binele, credința singură nu-i va folosi la nimic pentru mântuire. Credința în Hristos se împlineste prin întâlnirea și comuniunea cu El. Noi credem că Hristos Domnul a înviat, mai ales pentru că Sfinții Apostoli care ne-au propovăduit Evanghelia lui Hristos au văzut și au mărturisit pe Hristos Cel Răstignit și Înviat. La început, credința vine din ascultarea cuvântului Evangheliei, iar apoi ea se confirmă și se luminează prin bucuria prezenței lui Hristos Cel Înviat în sufletele celor care cred în El. Aici se vede legătura tainică dintre citirea Evangheliei ca binevestire a adevărului credinței și răspunsul nostru ca mărturisire a credinței. Mai întâi ascultăm Sfânta Evanghelie și apoi mărturisim Crezul. Când s-au închinat în fața Lui, femeile mironosițe au simțit sau au trăit faptic adevărul împărtășit lor de către Înger prin cuvânt. Credința se cultivă în Biserică prin Evanghelia lui Hristos.